

мишрополић Јерошеј Влахос
ПОСВЕТОВЊАЧЕЊЕ ЦРКВЕ

Црква не функционише као идеологија. Она не поседује напросто неке идеје, ма биле оне и најбоље и најсавршеније, које јој служе да се супротставља другим идејама. Црква има живот, заиста истински живот, који је плод човековог заједничења са Богом. Свети Григорије Палама каже: „Сваки исказ супротставља се другом исказу“. Сваки аргумент – сучељава се са контра-аргументом. Ово се јасно може видети у мноштву философских идеја које су се досад развиле. Али, ко се може супротставити истинском животу, а, посебно, животу који побеђује смрт? Црква не поседује идеје. Она има живот који је – превазилажење смрти.

Погрешно је и секуларизованости (посветовљености) својствено Цркву стављати насупрот старим или модерним идеологијама и модерним идеолошким

ва лечи човека, то има значајне социолошке последице, али то је производ, резултат, а никада узрок или принцип.

Секуларизована (посветовљена) Црква заокупљена је људским мишљењем и апстрактним идејама. Стварна и истинита Црква, пак, налик је истинској медицини, посебно хирургији. Хирург, док обавља хируршки захват, нити може да се бави философијом и културом, нити да медитира. Пред собом он има пацијента кога жели да излечи и да га врати у пређашње стање потпунога здравља. Тако и Црква, имајући пред собом пацијента никада не медитира нити философира. Само Црква опитује тајну Крста Христовог и помаже човеку у опитовању те тајне у његовом личном животу. Опит (искуство) тајне Крста јесте најдубље покајање кроз које се

Молим се, чедо моје, да се бориш. Не заборављај циљ, а то је спасење. Ђаво риче и гледа кога ће да прождере (в. 1. Петр. 5;8). Време није у нашим рукама, и наш живот виси на једном једином концу. Досегни меру свог раста. Докажи да си слушкиња Христова, а не ђаволска. Зар не знаш да ће немар донети хиљаду и једну помисао која ће хтети да те зароби? Моли се са болом и сузама. Буди храбра, Христос те неће напустити. Приморај мало себе, и ђаво ће отићи. Благодат је спремна да ти помогне. Она очекује твоју одлуку и присиљавање.

сшарац Јефрем Аризонски

друштвенополитичким системима. Црква никада није опонашала методе и поступке било каквих друштвених и философских система. Наравно, када Црк-

преображава ум, при чему он, од противприродног кретања задобија подвизање у складу са природом (природно) и изнад природе (натприродно).

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

ПРВА НЕДЕЉА ПО ДУХОВИМА СВИХ СВЕТИХ

света мученица Акилина, свети Трифилије
света Ана и син јој Јован, свети преподобни Јован

Мш. 10, 32 - 33, 37 - 38, 19, 27 - 30, зч. 38;

Јев. 11, 33 - 12, 2, зач. 330;

преподобни Јустин Нови Ђелијски СВИ СВЕТИ -ЦРКВА

Синаксар Свих Светих казује нам ову еванђелску благовест: у Недељу Свих Светих празнују се сви Свети, јер је било потребно Свеце, који се празнују посебно сваки дан, сабрати у један дан, да се покаже да су се сви они подвизавали у једном Христу, и да су сви хитали једним истим поприштем врлине. И тако сви они, слуге једнога Бога бише достојно овенчани, и саставише Цркву; они и нас потстичу на исти подвиг, да сваки свим срцем, по мери својих сила, хита тим истим путем. Треба знати, данас ми празнујемо све Свете, које благодаћу освети Дух Свети. И то празнујемо: превелике и освећене Умове, девет, чинова Анђелских; Праоце и Патријархе; Пророке и свете Апостоле, Мученике и Свештеноначалнике, Свештеномученике и Преподобномученике, Преподобнике и Праведнике, и све саборе светих Жена, и све друге Светитеље чија имена не знамо. пре свих, и у свима, и са свима — светију од свих Светих,

Пресвету, и од самих Небеских Чинова несравњено бољу, Госпођу нашу Владичицу, Богородицу Марију, Увекдјеву.

Светитељи су живе, ходеће свете врлине. Помоћу њих они стичу Духа Светога, стичу Бога Сина, стичу Бога Оца. Речју: отројичују се, обогочовечују се, расту „у човека савршена, у меру раста висине Христове“ (Еф. 4, 13). Света, молитвена мисао Цркве благовести: Светитељи су као јарке звезде, које украшавају небо Цркве — разним даровима и разним красотама, у правди, у здравоумљу, у храбрости, у разуму. Господ прослави на земљи Светитеље, јер они у телу примише ране и муке; њима украшени и божанским лепотама обдарени они су као неувенљиви цветови, као истинске звезде Цркве — као добровољне жртве. Божанствени Светитељи, управљајући Црквом Христовом као лађом, сачуваше је непотопљивом усред страшних валова злих.

Сваки је светитељ пун благо-

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

датно-врлинских, богочовечанских сила, помоћу којих оврлињује, освећује, обогочовечује, оцрквењује сваког верника по мери његове вере и ревности. Молитвена мисао Цркве нас учи: Претеча

Примивши свеколико умно сијање Светога Духа, надприродно добрословље, свети Оци кратко и веома мудро, богонадахнуто изразише, као Христови проповедници, блажени представници

Не можемо се спасти ако нема Светих Тајни Цркве наше, које нас сателовљују Христу и које нас чине, према Светим Оцима, сутелесницима и једнокрвнима Христу. Једно смо дакле Тело и једна Крв са Христом.

Какав је то велики дар, да заједничаримо у непорочним Христовим Тајнама! Христос постаје наш, живот Христов постаје наш сопствени, Крв Христова постаје наша сопствена. Због тога говори Свети Јован Златоусти, да Бог нема да да човеку ништа више, од онога што му даје у Светом Причешћу. Нити човек може да тражи ишта више од онога што прима од Христа у Светом Причешћу.

архимандрит Геројије (Кайсанис), +2014

није био трска коју љуљају супротни ветрови већ наше божанско утврђење и непоколебљиво Цркве окрепљење; и он је молитвама својим чува непоколебљивом, угушујући свако искушење. Само „са свима Светима“ ми јачамо у светим врлинама и обесмрћујемо себе богочовечанским православљем. Зато нас све молитвена ревност Цркве призива:

Нека нам свима заигра срце од радости придруживши се Светим Саборима Отаца, преко којих видесмо светлост Православља. Јер они су светионици који упућују све како да нађу истину. Сабравши сву науку душе и расудивши заједно са Божанским Духом, чесни Оци богописано написаше небески и свети Символ вере; у њему они, богославни и пребогати, ваистину и богомудри, следећи очигледно учење светих Апостола, уче да је сабеспочетни Логос на најочигледнији начин свеистинито — једносуштан са Родитељем.

еванђелских догмата и побожних предања, очигледно примивши се неба откривење о томе, и просветивши се изложише веру Богом дану. Сабравши сву пастирску уметност (науку, знање, искуство), и потстакнути најоправданијим гњевом, свети Оци осветнички одагнаше тешке и пагубне звукове од црквеног народа — као неизлечиво болесне. То учинише божанствени пастири као најверније слуге Христове и најсвештенији повереници божанствене проповеди. Сабор светих Отаца, који се стекао са свих крајева света, јасно предаде Цркви тајну богословља — и ми, славећи их величамо у вери, говорећи: О, божанска војско, богоречити оклопници ратника Господњих, пресјајне звезде Умнога неба (= духовнога неба, свода, тврђаве), необориви стубови тајанственог Сиона, миомирисни цветови рајски, свезлатна уста Бога Логоса — славо Никеје, украсе васељене, усрдно се молите за нас.

Свети Оци на Никејском Сабору: „безумног Арија из Католичанске (саборне, васељенске) Цркве саборно — изгнаше“. Вера православља је увек апостолско-светоотачка. Зато се Православна Црква са захвалношћу моли Господу Христу: Свепрослављен си, Христе Боже наш, светила на земљи Оце наше као темељ си поставио, — и преко њих нас истинској вери научио, Многомилосрдни, слава Теби. Блажени Оци, ви се заиста на земљи јависте свету као свесветли светионици истине Христове. Чујмо Божију Цркву која узвишеном проповећу гласно призива: Ко је жедан нека дође мени и пије из чаше коју држим. чаше мудрости; ово пиће истине — речју захватих, воду... исповедања, коју пијући садашњи Израил види Бога који громко објављује: Видите, видите... ја сам Бог први и ја сам последњи, и осим мене нема Бога; који се одавде причешћује наситиће се и хвалиће велику тајну побожности. Свети Оци, ви постадосте познати чувари апостолских предања.

Молитвена мисао Цркве благовести: Са Седам Свештених Сабора светих Отаца објаснио си, Христе, чесну Цркву, као светлошћу седам светионика одагнавши далеко таму обмане. Пророк Исаија рече: Седам духова отпочинуше на Христу; а Христос са Оцем и Божанственим Духом отпочину на Седам Сабора. Повинујући се закону Твоје Сабори блажених Отаца, просветивши се разноврсним врлинама, наследише обитељи небеске, Владико, радујући се. Седам кула тврђава сагради Премудрост Божија — са Седам Сабора светих

Отаца чува Господ Цркву Своју од сваковрсних јереси.

Божанско је, неприкосновено је, неизменљиво је свето правило Цркве: Не треба ништа ни додавати, ни одузимати Светом Предању православне вере наше. који тако нешто учине, с правом се предају проклетству. Нека нам свима срца, присаједињена Светим Саборима Отаца, заиграју од радости, јер преко њих видесмо светлост Православља. Они су светионици који нас воде проналажењу правога учења. Измоливши очишћење душама, постарајмо се побожно водити живот, да постанемо заједничари светих Отаца, у којима је богатство православног учења. Цар Константин: Просвећен лучама Духа Светога, објаснио је Цркву Христову, одасвуд сабравши саборе верних.

Све у свему: Црквом = Богочовеком је казана сва тајна Бога и сва тајна човека, казана кроз Богочовека. И кроз то сва тајна свих Божјих светова. Речју: казана сва тајна Богочовека — Светајна. Јер у Њему, у Његовом Богочовечанском телу = Цркви, казана је Светајна свих светова: од Пресвете Тројице па до најмање бубице. И сви путеви њихови, и све истине њихове. И све то богонадахнуто и богомудро изражено за сва времена и за сву вечност у деветом члану светог Символа Вере: Верујем „у једну, свету, саборну и апостолску Цркву“. — И у том чудесном Богочовечанском бићу што се Црква зове, казана је сва истина и највеће и најмање тајне: од Свете Тројице до мајушне, али логосне и свете љубичице, и сваке најмање тварчице и бубице.